

Els barris, el sistema bascular de la ciutat

El Carrer del Carme com a punt de partida

Ja hem vist que en el debat teòric a l'entorn de l'urbanisme, tan en l'escenari polític com en l'àmbit de la discussió acadèmica, s'hi ha introduït el concepte de la fragmentació urbana. La fragmentació de la ciutat es produeix sobretot a l'entorn dels espais que tenen la capacitat de dividir o separar els sectors urbans. Sovint s'ha relacionat amb la segregació urbana vinculada a la capacitat econòmica de les persones. Un espai que separa àrees urbanes estimula la creació de realitats tancades, aïlla els barris i els desvincula dels canvis que s'esdevenen de la interacció entre les àrees que conformen una ciutat. Girona té espais materials i immaterials que trossegen la ciutat en els quals s'hi produeixen o bé unes condicions socials o culturals excessivament homogènies; o

casos de segregació per causes socials, econòmiques o culturals. Aquesta és una realitat complexa davant de la qual s'ha de concebre la ciutat com una gran plaça pública oberta a la diversitat i a la igualtat d'oportunitats .

L'urbanisme és una eina per prevenir la fragmentació i per amplificar la presència dels espais públics com a punts de relació ciutadana. El carrer del Carme, que tradicionalment ha estat un espai veïnal amb energia i té una xarxa de comerç amb vida pròpia, té capacitat per ser un espai públic de comunicació interurbana. L'urbanisme hi pot ajudar eixamplant l'espai pels vianants, alentint el transit; habilitant un carril bici llargament reclamat pels veïns; o construint un pont nou per unir Vista Alegre i el Carme amb la cara nord de Montilivi i estenent una passera sobre l'Onyar que comuniqui Girona Est i la Creueta.

Propostes

- 339.** Projectar i executar una reforma integral en aquest mandat del carrer del Carme per adequar-lo com a espai de comerç i espai de trobada de preferència per a vianants.
- 340.** Engegar un procés de recuperació de l'espai natural de l'Onyar a l'entrada de Girona pel carrer del Carme per girar la ciutat de cares al riu en aquest costat de riba.
- 341.** Iniciar del projecte de construcció de la passera entre els barris de Girona Est i el barri de Montilivi.
- 342.** Construir el pont entre Vista Alegre, el carrer del Carme i Montilivi.
- 343.** Habilitar un carril bici entre el centre de Girona i els barris de Girona Est passant pel carrer del Carme.

La naturalesa del carrer el fa propici pel formar part del desenvolupament de l'ampliació del centre de Girona com un espai per a vianants vinculat al comerç. En aquest context el del Carme hi té un paper com un espai central de la nova trama urbana. A banda i banda de l'Onyar, entre plaça del Lleó i carrer, ja s'hi estira una continuïtat comercial malgrat la presència d'algunes àrees de fragmentació. Ampliar voreres, embellir espai públic o potenciar la llum són mesures que contribuiran a potenciar la continuïtat del centre cap al carrer del Carme i des d'aquí saltar el riu cap a l'altra banda. Els diferents barris de la zona est de Girona han reivindicat durant anys que un carril bici als diferents trams del carrer del Carme. Desencallar-ne la construcció reforçarà el procés de modernització d'aquesta part de la ciutat. Als diferents trams del carrer hi ha un entorn magnífic per combinar la natura amb la vida a la ciutat i els carrils bici tenen la facultat d'enaltir aquesta relació. En el cas de Girona, el que proposem ajudarà a construir una relació de continuïtat des del riu fins al carrer del Carme i completar-ho combinant aquestes actuacions amb les inversions que recull el projecte "Quatre rius i una sèquia". El pont que ha de connectar Vista-Alegre i el carrer del Carme amb Montilivi és una altra reivindicació històrica que ha quedat desatesa des de fa anys. És un projecte del qual se'n parla des de fa com a mínim tres mandats. L'Ajuntament va encarregar un estudi sobre la seva viabilitat a principis de 2019; hi ha un estat d'opinió polític favorable i tothom, o gairebé tothom, té clar que aquest pont tindrà un paper fonamental en la creació d'un nou espai de vida ciutadana a Girona. Les coses estan així i haurem de completar els passos que el govern de Junts no ha fet.

En paral·lel a aquesta causa hi ha la de la construcció de la passera que connectarà els barris de Girona Est amb la Creueta. És una passera que substituirà el passallís que hi ha i, per tant, dignificarà el trànsit de les persones que l'han de fer servir sovint; i connectarà dos sectors de la ciutat relacionats tradicionalment l'un amb l'altre i amb els què Girona ha tingut sempre una relació de llunyania. La volta que han de fer les persones que hi passen per anar al CAP de Montilivi, per exemple, quedarà reduïda a uns minuts amb la passera feta. Els barris de Girona Est han demanat des de fa molts anys que l'Ajuntament inverteixi per fer la passera i el carril bici. Són dues reivindicacions raonables i amb sentit que tenen una visió de ciutat dels barris cap al centre. Una visió, per tant, que eixampla les possibilitats de Girona. Tot gira a favor però la passera fa anys que està per fer.

Les Pedreres i Fora Muralla

El barri de les Pedreres fora muralla és una zona de Girona poc coneguda que mereix un altre tracte per part de l'Ajuntament. Hi ha mancances de resultes de la displicència de l'Ajuntament que es poden resoldre amb una simple planificació recolzada en un coneixement mínimament seriós del barri. Hi ha exemples descoratjadors de la falta d'atenció de l'Ajuntament, com ara els 70 cotxes abandonats que hi ha al barri, o la falta de sensibilitat per mantenir en unes mínimes condicions de dignitat el Palco dels Sastres o la incapacitat del govern per executar l'enderroc d'una casa construïda il·legalment el 2018 sobre la qual hi pesa un decret d'alcaldia, o per retirar una antena de telefonia mòbil al carrer Caputxins.

La ciutat s'ha de girar cap a les pedreres perquè Girona té en aquest barri una entrada a un espai natural d'altíssim interès. La rehabilitació del barri demana una planificació que inclogui actuacions en matèria d'urbanisme, mobilitat i de sostenibilitat per recuperar el patrimoni natural i adequar els carrers a les condicions que mereixen els veïns. L'entorn natural és important però també ho és el patrimoni històric del barri. Per això no es pot passar per alt que el manteniment i les millores del tram de muralla és una actuació que el potencia com a punt de referència de la ciutat, igual com les restes històriques del Parc de les Pedreres, la cisterna dels Caputxins o la Mina d'Aigua del Calvari, que son vestigis d'una Girona que hem de tenir present com a part del nostre passat.

- 344.** Planificar i executar el projecte de creació del nou parc de les Pedreres per connectar la muntanya i Girona i crear un nou espai natural a disposició dels gironins i gironines.
- 345.** Substituir l'arbrat dels Jardins de les Pedreres.
- 346.** Retirar tots els cotxes abandonats que romanen al barri.
- 347.** Retirar l'antena de telefonia mòbil del carrer Caputxins 19.
- 348.** Millorar el ferm i la il·luminació del vial urbà i del camí forestal del Palco dels Sastres així com retirar l'ocupació d'animals a l'inici del Palco per fer digne el passeig i fer visitable la segona pedrera.
- 349.** Executar el voral d'accés esquerre per a vianants de la Pujada de la Torre d'Alfons XII.
- 350.** Enderrocar la casa il·legal construïda el 2018.
- 351.** Ampliar l'àrea verda d'estacionament per a veïns a la zona nord del Passeig Fora Muralla.
- 352.** Millorar la il·luminació de tot el barri.
- 353.** Fer un pla de manteniment de tot l'entorn i el mobiliari urbà del barri.

- 354.** Canviar la parada de bus de l'inici del carrer Sol a l'inici del passeig Fora Muralla.
- 355.** Crear un recorregut saludable per a gent gran i una pista de petanca als Jardins de les Pedreres.
- 356.** Obrir a tot el barri les pistes poliesportives del pati de l'IES Vicenç Vives.
- 357.** Fer manteniment del tram de muralla del barri.
- 358.** Fer visitables els espais de memòria del barri.
- 359.** Museïtzar la cisterna dels Caputxins i la Mina d'Aigua del Calvari.

El Barri Vell, allò que som

El Barri Vell és el nucli vital de Girona. Cal correspondre aquesta naturalesa amb polítiques enfocades a les persones que hi resideixen. És l'àrea més representativa de la personalitat i el valor històric i patrimonial de Girona. I és també un barri en plena transformació cap a un model d'àrea turística que el sobreexplota i en dissol l'essència a base d'esdeveniments que no representen la cultura i les tradicions de la ciutat; d'una política d'habitatge que dilueix la vida veïnal, estimula l'aparició excessiva de pisos d'ús turístic, destrueix el valor comercial dels carrers, buida les botigues i deixa en mans de l'hostaleria tot el potencial econòmic.

Cada vegada queda menys del barri que va ser l'orgull dels gironins i l'enveja del país. Els problemes d'habitatge derivats tan de la desregulació de l'ús turístic com de l'activitat hostalera; el tancament d'establiments històrics i la pèrdua de diversitat comercial o la promoció d'un turisme poc sostenible han provocat un desequilibri en els serveis. Avui viure al barri vell és més difícil que fa uns anys. Creiem que les oportunitats de revitalització van molt més enllà de la seva promoció com a destinació turística perquè els gironins i les gironines se'l puguin tornar a sentir com a propi.

Més d'una i més de dues persones ens han parlat de com en alguns moments se senten estranyes al barri vell. Sobretot quan s'hi acumulen els visitants i la vida quotidiana es fa més difícil. No és que no els agradi veure gent al carrer perquè n'hi ha vist sempre. El cas és que ningú no s'ha preocupat de mantenir el batec del barri i el brogit dels visitants ocasionals se l'ha menjat. Si el barri vell té valor és precisament per la vida que s'hi cou, pel trànsit dels veïns i veïnes, pel poder d'atracció que té, per l'ús que en fa la gent, per l'activitat quotidiana i la relació

360. Revisar el pla Especial del barri vell.

361. Aplicar polítiques d'habitatge destinades a la regulació dels pisos d'ús turístic i de millora de l'accessibilitat als habitatges de lloguer.

362. Protegir el patrimoni material i immaterial i fer-lo compatible amb l'activitat turística sostenible.

363. Activar polítiques de dinamització i diversificació del comerç.

364. Equilibrar els usos turístics amb la vida veïnal.

365. Construir habitatge de lloguer social a la zona de l'antic cinema Modern.

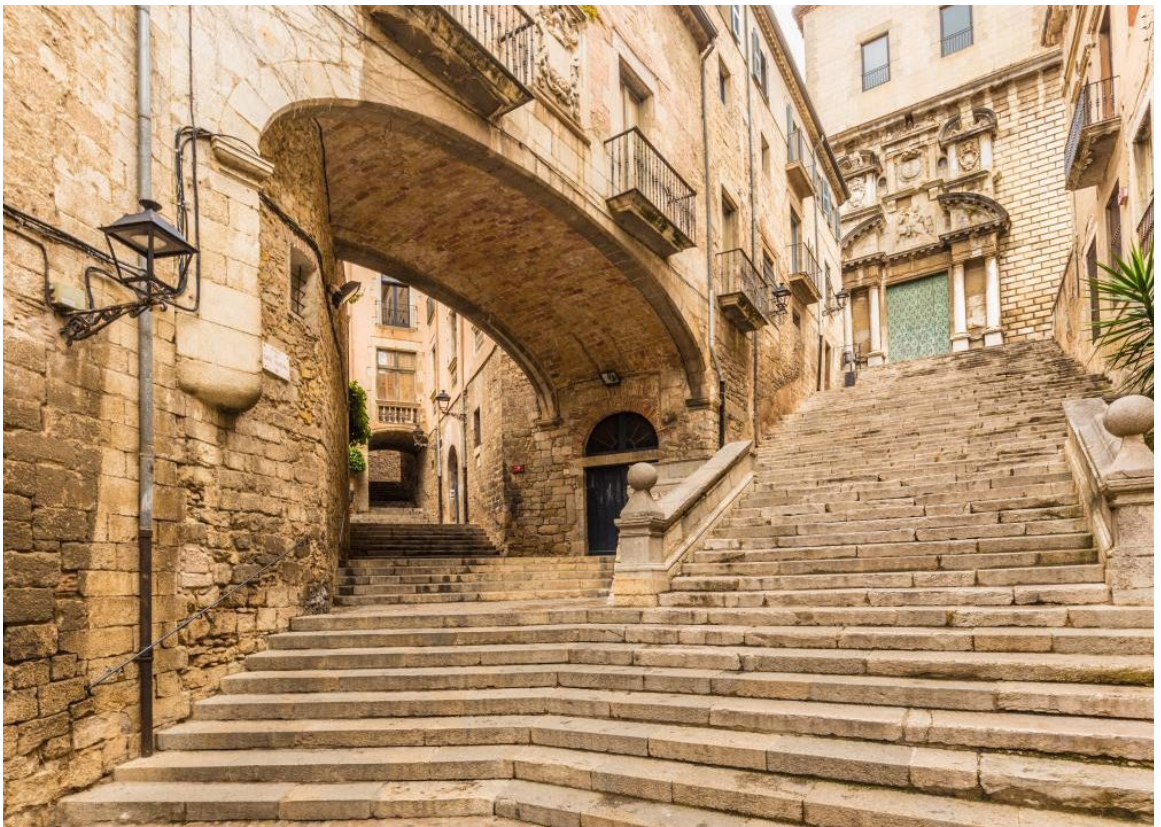
366. Prohibir circulació amb bicicleta pels espais de valor patrimonial del barri vell.

367. Regular la circulació amb patinets elèctrics amb la incorporació d'un regim sancionador.

368. Millorar la il·luminació dels carrers del barri.

amb els comerços o per la història que guarda. Si deixem perdre tot això perdem allò que ens ha fet diferents, deixem de ser allò que som. L'abús de celebracions i d'esdeveniments amb poc sentit o allunyats de la nostra tradició; l'obsessió per utilitzar el barri vell com un espai per privatitzar, l'expulsió de les rendes mitjanes o la falta de planificació per saber de quina manera s'ha de canalitzar el potencial turístic i fer-lo compatible amb la vida ciutadana, l'han conduït a una situació insostenible que afecta els veïns, els comerciants, els treballadors i la ciutat en general. Només hem de comptar quantes botigues han tancat a la Rambla per avaluar la gravetat en la que deixa la ciutat el govern de Junts.

Si la realitat ha de ser aquesta està clar que ens hi hem de rebel·lar. Hem de posar sobre la taula i defensar amb contundència que és urgent la dinamització del barri vell per recuperar-lo com l'espai de construcció de la vida de Girona que ha estat sempre. Per tant és necessari replantejar la política específica que s'hi destina i fer-ho amb el convenciment que han de ser polítiques que han de respondre al moment present, que donin resposta a les demandes dels ciutadans del segle XXI, que activin la vida i que presentin un entorn d'igualtat d'oportunitats per tothom. La debilitació continuada del barri és nociva per Girona i comporta la desaparició de tot allò que ens ha convertit en el que som: una de les ciutats que defineix el sud d'Europa.

Sant Narcís, el valor d'un barri genuí

Sant Narcís és un barri que defineix Girona. És un dels nuclis que ha construït la nostra personalitat. També és l'àrea més afectada per les obres relacionades amb el tren d'alta velocitat. Les obres s'han fet molt llargues al barri, els comerços ho han notat i la crisi econòmica hi ha repercutit més que en altres llocs. La dinàmica social del barri, també és representativa de la complexitat de Girona, de la diversitat i de les conseqüències que es deriven de la convivència entre els gironins de tradició familiar, que són la comunitat majoritària en una gran part del barri, i les persones amb altres procedències, que s'han agrupat principalment a la zona sud. Canalitzar la convivència és una prioritat; garantir la seguretat per totes les persones que han escollit Girona per desenvolupar-hi el seu projecte de vida, és una obligació. Assegurar que Sant Narcís és un barri en què els orígens i la diversitat es combinen de manera civilitzada, és la manera de construir una ciutat per tothom.

Sant Narcís té valors que el situen com una referència. Per la seva morfologia representa un valor patrimonial i arquitectònic i és un exemple significatiu de la política d'habitatge de la postguerra. Conté traços del model d'habitatge social de l'Alemanya d'entreguerres i té

aspectes que el relacionen amb el racionalisme arquitectònic. Les primeres famílies s'hi van instal·lar el 1951 però la inauguració oficial es va fer el febrer de 1952. El barri tenia originàriament 527 habitatges, una església, un centre social, un centre parroquial i una escola de formació professional. Avui és un entorn viu amb possibilitats de desenvolupament, amb una vida veïnal dinàmica, amb un urbanisme de mida humana i un teixit comercial de llarga tradició.

369. Aplicar un pla de seguretat especial amb presència de policia a peu durant tota la jornada.

370. Definir i executar un pla integral de redefinició del barri posant èmfasi en la dinamització del comerç, la millora de l'espai urbà i la relació veïnal.

371. Intensificar la neteja dels carrers i places del barri i establir mecanismes de control per evitar l'incivisme i la mala utilització de l'espai públic per passejar els gossos.

372. Exposar i potenciar el valor patrimonial, històric i ciutadà en el context de l'evolució de Girona per convertir-lo en una nova referència d'interès.

373. Activar un pla específic pel comerç de proximitat.

374. Actuar al carrer Oviedo i el carrer Alacant.

375. Aplicar programes de patis oberts a les escoles amb monitors i personal de vigilància.

Malgrat les altíssimes possibilitats que presenta, malgrat el caràcter estrictament gironí que recull, Sant Narcís no ha estat un barri a qui el govern de Junts hagi tractat com es mereixeria. L'Ajuntament ha protestat sistemàticament contra els retard de les obres derivades de l'arribada de l'Alta Velocitat però una vegada completades les obres -que, efectivament, han tingut una durada llarga, molesta i intolerable- no s'ha preocupat ni d'aprofitar el parc central de l'estació com a punt de trobada dels diferents punts de la ciutat que hi convergeixen, ni de reactivar el comerç afectat per les obres, ni per millorar la seguretat, ni per fer el manteniment que cal.

La seguretat és un dels quatre elements fonamentals per garantir la qualitat de vida de les persones juntament amb el bon funcionament dels serveis per mantenir la ciutat neta, la preservació del medi ambient per construir un ambient verd i l'activitat econòmica. És indispensable recuperar la idees d'un pla de seguretat pel barri en què hi tingui un paper destacat la presència d'agents de proximitat, el desplegament de policia a peu de carrer durant tota la jornada. I també un pla per aplicar un projecte de transformació amb l'objectiu de revitalitzar el comerç i millorar l'espai urbà. Un barri amb l'espai públic en les millors condicions afavoreix la vida veïnal, la relació ciutadana i incrementa els índex de qualitat de vida.

Igual com a tot Girona, a Sant Narcís hi cal una neteja dels carrers més diligent. Cal sobretot tenir els espais públics nets de deposicions de gossos. L'aspecte general del barri descriu l'actitud de l'administració que el gestiona i fa que els veïns i veïnes que el transiten l'identifiquin com a propi. I més enllà d'això, millora l'experiència de recórrer els carrers, tan per la gent que hi viu com per la que hi cau ocasionalment. Sant Narcís s'ha de fer visitable. El patrimoni que guarda, la part de la història de Girona que conté, el paper que juga en l'explicació de l'evolució de la ciutat, el fan un punt d'interès que s'ha de presentar en les millors condicions possibles. S'ha d'actuar amb urgència al carrer Oviedo, al tram que desemboca a l'Avinguda Sant Narcís. Ho vam dir fa quatre anys i ho hem de tornar a proposar ara perquè el govern de Junts no hi ha fet res. També vam dir que calia actuar al carrer Alacant i com que el govern municipal tampoc no hi ha fet res s'ha convertit en un suburbi industrial amb les voreres abandonades, trànsit de camions i brossa escampada on no s'hi hauria de veure.

La desatenció del barri de la qual hem estat parlant en aquest capítol té un exemple en el projecte Mancomunitat del Güell engegat pel govern de Junts. Ningú no sap exactament de què es tracta. El projecte de la Volta, que hauria de ser un motor essencial per Sant Narcís, funciona a mig gas; hi ha hagut un intent de tala d'arbres que l'oposició veïnal ha frenat; els veïns han de recollir les fulles de les voreres i la calçada; la brutícia dels carrers i l'incivisme ha generat protestes airades; i la pista que va construir Adif a la plaça d'Europa encara no té l'equipament perquè l'Ajuntament ha estat incapaç d'instal·lar-li. No es poden deixar les coses i esperar que les faci un altre. Aquesta és l'actitud que ha tingut el govern de Girona amb Sant Narcís durant anys.

Santa Eugènia i Can Gibert, gestionar la diversitat

Tan Santa Eugènia com Can Gibert son barris que han desenvolupat una identitat forta molt estretament vinculada amb el sentit de pertinença a una part nova de Girona. El que va començar sent un afegit al nucli originari de la ciutat, ha esdevingut una part fonamental de la vida de la ciutat. Avui tan un barri com l'altre són espais amb una alta densitat de població en la qual hi conviuen persones d'orígens i cultures diverses.

L'activitat social, la dinàmica de les associacions o la voluntat d'integració d'una part de les persones que han vingut de fora, han contribuït a crear vincles de comunitat entre les persones. Però que el govern municipal de Junts hagi negligit en la seva obligació de gestionar la vida quotidiana ha derivat en un deteriorament notable de la vida dels veïns i les veïnes, tan a les comunitats com a l'espai públic.

El manteniment de l'espai públic és una obligació lligada directament a la garantia de la qualitat de vida dels veïns d'una ciutat.

Santa Eugènia és un barri amb una gran diversitat ètnica. Aquesta és una circumstància que comporta una riquesa però que exigeix una tasca social constant, tan des del punt de vista d'incentivar les llibertats dels individus i els grups que conformen, com per assegurar que tothom es regeix i respecta el compliment d'un mateix sistema normatiu.

Santa Eugènia és un barri que reclama una reforma urbanística urgent per re-

- 376.** Elaborar un segon pla de barris per Santa Eugènia per reformar la plaça del barco i la frontissa del Ter i recuperar-los com a espais públics de relació veïnal.
- 377.** Desplegar un pla especial de seguretat amb policia de proximitat.
- 378.** Millorar la il·luminació dels carrers i places.
- 379.** Intervenir de manera urgent i integral la Travessia de Santa Eugènia i el carrer Turó.
- 380.** Potenciar les hortes de Santa Eugènia amb l'establiment d'un mercat setmanal propi dirigit a la comercialització específica de productes ecològics de proximitat.
- 381.** Apostar pel petit comerç per millorar la vida comercial dels barris.
- 382.** Promoure el lloguer assequible de locals per artistes i creadors culturals com a eina de dinamització dels barris.
- 383.** Arranjar els passatges de Can Gibert per convertir-los en espais de pas i relació veïnal segurs i nets.
- 384.** Aplicar un pla integral de millora de la neteja viària a l'àrea compresa entre la plaça del barco i la frontissa.
- 385.** Adaptar les voreres per fer-les accessibles a les persones amb mobilitat reduïda.

soldre, per exemple, l'obertura de la plaça del Barco i recuperar-la com un espai de relació veïnal segur, endreçat i net, alliberat de les estructures que l'empeteixen i que n'estimulen l'apoderament per part de grups determinats. La nostra proposta és recuperar la pròpia naturalesa de l'espai públic perquè estigui al servei del barri. Aquesta intenció exigeix una actuació urbanística decidida, un segon pla de barris que complementi el que ja va transformar Santa Eugènia fa anys, que obri la frontissa del Ter a nous usos més diversificats, que garanteixi la seguretat als espais d'ús compartit, que eviti les situacions de conflicte i que connecti la ciutat amb la natura. I que també resolgui un ordre en l'espai públic en el qual siguin compatibles l'oci i la relació social amb el descans de les persones.

És una actuació que traslladarem a Can Gibert, un barri en el qual es fa imprescindible arranjar els passatges per convertir-los en espais de relació ciutadana i de pas segurs i nets. El govern ha deixat aquests espais i els ha oblidat. Nosaltres ens proposem recuperar-los perquè la vida hi broti una altra vegada.

La Devesa, Figuerola, Güell i Bonastruc, els límits

Hem parlat àmpliament de la Devesa, del què ha de ser per Girona, del paper que ha de tenir en la transformació de la ciutat, en la manera com hem d'aconseguir que els gironins i gironines s'hi girin de cares i la integrin en la vida quotidiana. Tot això voldrà temps i en el procés no podem oblidar el barri que envolta el parc que fa de frontissa en un dels límits del perímetre de la ciutat.

Dels anys noranta del segle passat cap aquí, la zona del Güell, el carrer Figuerola o Bonastruc s'han transformat. Allà on hi havia Can Vidal, la fàbrica de gasoses La Immortal, avui hi tenim un edifici d'habitatges que marca la fesomia de la rotonda de la Devesa; els comerços de Figuerola han deixat pas a un reguitzell de locals d'oci; i Bonastruc encara viu sota la via del tren i tot i que el trànsit de bicicletes i algunes actuacions artístiques li han canviat la cara, encara falta canviar-li l'ànima. Tota aquesta zona arrossega el problema de la definició de la Devesa.

Els veïns i veïnes del barri han tret poc profit del parc, tenen massa cotxes allotjats a la trama urbana i pateixen tant les molèsties de l'activitat dels bars i restaurants com les del brogit de la gent i l'estrèpit de les fires per Sant Narcís. És un barri amb un tipus d'ocupació dels espais públics que genera un entre poc i massa. S'hi aplega tot Girona en moments puntuals i la resta de l'any, més enllà de la plaça Miquel de Palol i de la plaça Prudenci Bertrana, que són els principals nuclis de relació ciutadana, el barri té un aire tirant a inhòspit a partir

- 386.** Vincular la Devesa en el procés de transformació de la ciutat i integrar el parc en la vida quotidiana dels gironins i gironines.
- 387.** Reordenar la mobilitat als barris adjacents de la Devesa amb el propòsit de pacificar la circulació de cotxes i afavorir la presència de vianants.
- 388.** Aplicar mesures per fer compatible l'activitat dels locals d'oci nocturn i els esdeveniments ciutadans amb el dret al descans dels veïns i veïnes.
- 389.** Reinstal·lar la vida en les àrees més poc utilitzades del barri per millorar-ne les condicions de seguretat.
- 390.** Estimular la utilització dels espais públics per incrementar el dinamisme ciutadà a l'entorn de les àrees de trobada ciutadana.
- 391.** Integrar el barri de la devesa a la trama urbana de Girona superant la frontera que crea l'Avinguda santa Eugènia.

d'unes hores concretes que deriva, pel contagi del parc, en una sensació d'inseguretat.

Malgrat tot, no es pot pas dir que la Devesa sigui un dels barris en què l'urbanisme hagi quedat degradat fins al punt de fer perdre la qualitat de vida als veïns i veïnes. No és aquesta la realitat. L'edifici de l'Audiència li dona un cert aire d'importància, l'Escola d'Idiomes li porta gent i la d'Hostaleria li fa de referència. És un barri de famílies que es va desenvolupar a l'entorn de petits nuclis veïnals i s'hi respira tranquil·litat. Però hi ha coses a fer, sobretot en el sentit d'estimular-ne la vida, de l'aprofitament dels espais públics, de la llum als carrers, del dinamisme ciutadà i del consum cívic de l'espai públic. És fonamental superar la muralla invisible entre el centre i el barri que significa l'Avinguda de Santa Eugènia per enllaçar la trama urbana i integrar la devesa en el nou centre ampliat de Girona .

Taialà, Germans Sàbat i Domeny, la dignitat col·lectiva

Els barris que conformen l'Esquerra del Ter porten al cor l'origen treballador de les persones que els han construït. La humilitat és l'avantsala en la qual es construeix la dignitat de les persones. A l'Esquerra del Ter es palpa aquest caràcter transmès des dels anys seixanta a través de les primeres persones que hi van arribar per establir-se a Girona buscant una vida millor. Aquestes persones també han construït la ciutat que som. Avui a l'Esquerra del Ter hi viu encara molta gent de la que va arribar als anys seixanta. La dinàmica del barri ens demana, per exemple, que ampliem l'espai de la gent gran a Taialà, una reivindicació que el govern de Junts no ha volgut atendre, igual com la de la creació d'un espai jove.

Germans Sàbat no ha estat present en el pensament dels últims governs municipals de Girona. Hi ha encara carrers sense nom, falten tancaments a les zones infantils, els camins rurals estan deixats, falten places d'aparcament a l'entorn del Centre Cívic Ter o hi ha zones amb poca llum com la del Mas Catofa.

Si la ciutat ha de ser honesta amb el barri, s'ha de planificar una millora de la freqüència i les condicions de neteja de l'entorn urbà i combinar-ho amb la presència de la policia de proximitat i la incorporació d'un educador de carrer amb la voluntat de millorar la convivència actuar de manera preventiva.

Al barri hi falta un element que el faci atractiu per tot Girona, per això volem

392. Ampliar l'espai per la gent gran de Taialà.

393. Posar nom als carrers del Grup Germans Sàbat que encara no en tenen.

394. Incrementar les places d'aparcament al Centre Cívic Ter.

395. Crear un espai jove al barri.

396. Incorporar la figura del policia de barri i la d'un educador de carrer per actuar de manera preventiva davant possibles conflictes i problemes de convivència.

397. Aplicar un pla de millora urbana de carrers, voreres i espais públics amb una atenció especial sobre les zones més desateses.

398. Augmentar la freqüència en la neteja i el manteniment dels espais públics al barri.

fer-hi un centre d'interpretació de boscos terapèutics i un espai que ens serveixi per potenciar l'anella verda de la torre de Taialà. I l'Ajuntament ha de correspondre l'esforç de tants anys per part de la gent del barri amb una operació de millora dels carrers -com ara els de Sant Medir, Riera Rimau i Torre de Taialà-, de les voreres -en especial a la zona antiga de Germans Sàbat i les del carer central de Taialà- i dels espais públics, amb un augment de la freqüència del manteniment de les zones verdes, els parcs i la poda dels arbres.

Montjuïc, el valor de la història

Per la seva situació Montjuïc és un barri amb particularitats derivades de la seva funció residencial. Amb els anys s'ha consolidat com un nucli d'habitatges amb pocs serveis, amb un dèficit d'espais comuns que, malgrat tot, és una de les zones amb major qualitat de vida de la ciutat. Hem de dotar Montjuïc amb l'estructura i les infraestructures que calguin perquè sobrepassi la seva funció residencial, que tingui vida pròpia amb comerç de proximitat i establiments de restauració, sense alterar la dinàmica calmosa del barri.

Des d'un punt de vista patrimonial Montjuïc és un valor que Girona ha d'incorporar a la xarxa d'elements que ens defineixen. Ja només per l'origen -etimològicament Montjuïc prové de Mont Jueu arran de l'existència d'un cementiri jueu a la muntanya en època medieval documentat des del 1207- o per la presència del Castell mereix un tracte que l'apropi més a la ciutat. Pel castell convé un pla d'usos per convertir-lo en un espai central del barri i un atractiu pels gironins que vulguin conèixer la història de la ciutat. La creació d'aquest espai central és decisiu per articular la vida associativa del barri i per vincular la muntanya amb l'acabament de l'anella verda que el relaciona, per exemple, amb Sant Daniel.

- 399.** Dotar el barri amb una infraestructura adequada perquè sobrepassi la seva funció residencial.
- 400.** Estimular la presència de comerç de proximitat i restauració.
- 401.** Redactar un pla d'usos del castell de Montjuïc per convertir-lo en l'espai central del barri.
- 402.** Impulsar un espai cívic per articular la vida associativa del barri.
- 403.** Tancar l'anella verda i la connexió amb Sant Daniel.

Sant Daniel, el refugi de la ciutat

Pep Colomer, l'artista que va posar llum als aparadors de Girona guanyant-se la vida com a decorador durant la postguerra, rebia algunes amistats en una caseta que es va comprar al capdamunt del rost de Sant Daniel que puja des del Galligants fins a Torre Gironella, a l'altra banda de les cases del que havia estat l'entrada del poble venint des de Girona. Del que en treia de les estades a la casa, n'explicava sempre la gràcia de la imatge en miniatura de les monges sortint al claustre del Monestir i la quietud de tassa de til·la que desprenia l'entorn. Encara avui Sant Daniel és un petit tresor de Girona que no ha perdut l'assossec del qual parlava en Pep Colomer, és una porta cap a les Gavarres i és el nexa entre Girona i la natura.

El carrer de la vall que puja des de la plaça de Sant Pere s'ha de refer. Hi ha més calçada que vorera i la convivència entre cotxes, bicicletes i persones cau sempre cap al costat dels vehicles. No és la tendència que s'ha de seguir. La llera del Galligants, que s'enfonsa arran del carrer s'ha de recuperar com un espai pels veïns. Convé tenir-la més neta, més alleugerida de vegetació, en condicions per si es produeix una crescuda sobtada d'aigua, i adequada per a la utilització dels veïns i com a espai de passeig.

- 404.** Arranjar el carrer de la Vall per millorar la convivència entre persones, cotxes i altres vehicles no contaminants.
- 405.** Completar la reforma de la pujada de la Torrassa per millorar l'accés al nucli d'habitatges a peu i en cotxe.
- 406.** Millorar urbanísticament la plaça de la Torrassa per convertir-la en un espai públic de trobada connectat amb la part baixa del barri.
- 407.** Ampliar la zona d'aparcament de l'àrea adjacent a la pista de la Torrassa.
- 408.** Incloure Sant Daniel com un punt essencial de la xarxa d'itineraris de Girona.
- 409.** Acabar l'anella verda i la seva connexió amb Montjuïc.
- 410.** Crear un pas alternatiu al carrer de la vall seguint el riu Galligants fins a la font d'en Pericot per facilitar la connexió a peu entre la ciutat i el barri.

Sant Daniel ha viscut sempre en conjunt amb la Torrassa, una zona de tradició treballadora que avui és un barri ben acabat que forma part del paisatge, que té una perspectiva magnífica de la ciutat amb la catedral a primer terme però del qual encara no se n'ha resolt la urbanització de la pujada que dona accés al nucli d'habitatges, per millorar l'accés dels veïns i suavitzar-ne l'accés a peu. Al capdamunt hi ha la plaça. També s'hi ha d'actuar perquè sigui un espai públic en condicions i un punt de trobada que connecti amb la part baixa del barri. Si Sant Daniel és el nexa de Girona amb la natura, cau de madur que hi ha d'haver un punt de referència a la xarxa d'itineraris i que cal completar l'anella verda i la seva connexió amb Montjuïc.

Avellaneda, Palau Sacosta-Pla de Palau-Sant Pau

L'Ajuntament ha de prestar més atenció a aquest barri. Quedar a la perifèria és un inconvenient que hem de convertir en un avantatge. La porta d'entrada a Girona és un punt definitori de la ciutat que hem de tenir més present. Si plantegem la reforma del carrer Barcelona vinculada a la nova clínica Girona amb una nova manera d'arribar des del sud, arranjar l'avantsala d'aquesta gran nova àrea vol dir donar la consideració de ciutat a l'Avellaneda apropant-nos-hi a través d'un millor manteniment, amb un procés de renovació urbà i procedint a la transformació del barri.

Palau Sacosta és un entorn amb qualitat de vida però necessita una reforma urgent per millorar la xarxa viària, adaptar els carrers per adaptar-los a la forma d'una trama urbana i adaptar les voreres perquè el trànsit a peu sigui una alternativa real dels veïns i veïnes, dels visitants ocasionals o per a les persones que hi transiten, per exemple, quan van a l'estadi de Montilivi.

- 411.** Reformar l'entorn de l'Avellaneda per convertir el barri en el punt de partida de la transformació del carrer Barcelona en un passeig genuïnament urbà.
- 412.** Millorar el manteniment de l'espai públic, l'enllumenat i el mobiliari urbà de l'Avellaneda.
- 413.** Crear un aparcament dissuasiu a l'entrada nord de la ciutat vinculat a una millora i increment de les freqüències del transport públic.
- 414.** Crear una ruta verda que connecti els boscos de Palau Sacosta.
- 415.** Reformar les vies de circulació de Palau Sacosta per adaptar les voreres i proposar el trànsit a peu com una alternativa real al barri.
- 416.** Adaptar el xalet Soler com un nou centre d'atenció i assistència a la infància i l'adolescència.
- 417.** Crear zones d'esbarjo per a gossos a la zona de Palau Sacosta - Sant Pau.
- 418.** Intervenir la cruïlla dels carrers Narcís Blanc i Riu Llierca per fer-la més segura i reduir el risc d'accidents.
- 419.** Ampliar el centre cívic Pla de Palau.

Pont Major, Pedret i Campdorà, la relació amb el riu

Pedret és un barri que ha acusat la deixadesa de l'Ajuntament. És un espai que amb el temps s'ha anat degradant i que necessita una actuació urgent. Pedret és una part genuïna de Girona. És el record d'una relació amb el riu i una manera de viure, el record també d'una manera d'entendre l'oci nocturn, un espai de trobada de gent jove i un barri que conserva encara veïns d'aquells que en diríem de tota la vida. És important que tots els gironins i gironines rebin la mateixa atenció; que la seguretat estigui garantida a tots els racons de la ciutat o que les normes de convivència entre la diversió i la necessària tranquil·litat es respectin.

Pedret és un altre punt d'entrada a la ciutat. Un punt de pas històric cap al nord amb una tradició de segles i una personalitat pròpia que hem de protegir amb l'estima per allò que ens ve de mena. Igual com el Pont Major, que també és un barri amb una notable presència de persones que, si bé son nascudes a Girona, tenen l'origen als pobles i regions dels seus pares i els seus avis. També hem de protegir aquesta tradició amb l'estima que es mereix.

El Pont Major necessita una actuació urgent per dignificar les façanes i el paviment, per eixamplar les voreres i tornar el carrer als vianants; per ressaltar la història que es desprèn dels dentells de les cases que ens remunten a segles passats i a l'origen del barri. I cal també una operació ambiciosa per revitalitzar-hi el comerç de proximitat. Hi ha

- 420.** Ampliar les voreres i millorar el paviment del Pont Major.
- 421.** Executar un pla de façanes al Pont Major que posi en relleu l'origen i la història del barri.
- 422.** Pacificar el trànsit al Pont Major amb una intervenció per redistribuir l'espai urbà i entregar-lo a les persones.
- 423.** Procurar un manteniment adequat als espais no urbans dels tres barris.
- 424.** Incloure el Canal d'en Casas al projecte 4 rius i una sèquia.
- 425.** Ampliar el personal del Centre Cívic del Pont Major.
- 426.** Rescatar i rehabilitar el teatre dels Salesians (avui Institut Narcís Xifra).
- 427.** Redactar un pla especial per reordenar i repensar l'accés a Girona per integrar la riba del Ter de Pedret en aquest trajecte com espai ciutadà i pacificar el trànsit.
- 428.** Engegar el Pla de Rehabilitació del Paisatge Urbà de Pedret i el barri vell del Pont Major.
- 429.** Promocionar els comerciants del barri per potenciar el comerç de proximitat.

un excés de trànsit i cal pacificar-lo reformant l'espai urbà, redistribuint l'espai per entregar-lo als vianants, donant als veïns i veïnes el reconeixement que es mereixen i aplicant mesures per restringir la velocitat. És molt urgent agilitzar una intervenció al número 38 del passeig Sant Joan Bosco per dignificar l'espai, millorar la seguretat al barri amb la instal·lació de càmeres i, sobretot, rescatar i rehabilitar el teatre dels Salesians per posar-lo al servei del barri. El Pont Major és un barri que forma part de la història de Girona i l'hem de tractar amb l'estima que es mereix ampliant el personal del Centre Cívic.

Haurem d'ordenar tota la zona de Campdorà relacionada amb la depuradora però ho haurem de fer de manera que conservi el seu caràcter rural. El progrés no pot passar per sobre d'allò que ens defineix.

430. Augmentar la freqüència de pas del transport urbà per millorar la connexió amb Campdorà.

431. Redactar un pla específic per ordenar la zona de la depuradora de Campdorà.

432. Preservar els camins i la vida veïnal de Campdorà com a part de la identitat gironina i el pulmó verd de la ciutat.

Vila-roja, Mas Ramada i el Grup Sant Daniel, la zona est

Girona est té un patrimoni desconegut que l'envolta. Per una banda s'hi estén l'espai verd que s'enfila per les primeres rampes del massís de les Gavarres. Per l'altra, l'Onyar ressegueix el camí per entrar a Girona. Són espais que no han estat mai prou ben valorats pels governs de Junts a la ciutat. La visió convergent que s'ha escampat des de l'Ajuntament durant els últims anys ha vist sempre Girona Est com un suburbi llunyà, desconnectat emocionalment de la ciutat, gairebé com un poble a part.

Ni s'ha treballat la gestió de la neteja, ni cap govern no ha tingut la sensibilitat de plantejar-hi una millora urbanística, ni s'ha previst un pla d'acció social prou potent per canviar les dinàmiques del barri, més enllà del compromís i el coratge dels tècnics de l'àrea que s'han dedicat a lluitar contra desigualtats i situacions de vulnerabilitat extrema.

A Vila-roja i a la Font de la Pólvora, però també al grup Sant Daniel, hi cal un pla de xoc per combatre la inseguretat i per millorar urbanísticament el tram urbà. Els veïns han de poder fer els desplaçaments a Girona en transport públic amb tota facilitat; els espais públics s'han d'adaptar a les condicions de qualitat de vida que mereixen les persones que hi habiten i s'han de mantenir en condicions amb la col·laboració de les associacions veïnals. Tot això s'ha de fer i també és vital, ja ho hem dit abans, construir la passera de l'Onyar que ha de connectar tota l'àrea est de Girona amb l'altra banda del riu.

433. Millorar la seguretat de tota l'àrea de Girona Est.

434. Adequar l'entorn de Mas Ramada.

435. Millorar la freqüència de les línies d'autobús urbà que passen pels barris.

436. Habilitar una passera per a viants per substituir el passallís existent sobre l'Onyar.

Font de la Pòlvora, el barri oblidat

No és cap secret perquè salta a la vista que la degradació de la Font de la Pòlvora és un procés que s'ha accelerat durant els últims governs municipals. Els talls de llum, les bosses de pobresa extrema, la brutícia, la mala gestió de la recollida d'escombraries al barri o el menyspreu de l'Ajuntament sorgit directament del despatx d'alcaldia, han fet acabar la paciència als veïns del barri.

Aquest és un barri amb una realitat social complexa i amb un sistema de vida que moltes vegades s'escapa de la comprensió de les persones que no hi ha tingut un contacte directe. Però forma part de Girona de la mateixa manera que qualsevol altre barri i les persones que hi viuen tenen dret a veure com el servei d'escombraries funciona amb eficiència, a veure que l'Ajuntament es preocupa de mantenir en condicions l'espai públic, que hi ha una voluntat explícita per garantir la seguretat i que l'administració es preocupa d'evitar les situacions de vulnerabilitat radical.

Aquest és un repte de grans dimensions que cal afrontar amb valentia, amb respecte per les persones del barri.

437. Recuperar aquest barri de Girona i millorar-ne les condicions de qualitat de vida.

438. Elaborar un projecte de recuperació a gran escala vinculat a la cultura i les tradicions del barri.

439. Establir sistema de funcionament i control específics per millorar les condicions de neteja dels carrers i places

440. Desenvolupar plans socials i d'ocupació per combatre tan les taxes d'atur com l'atur crònic que afecten el barri.

441. Vetllar per recuperar i evitar el tancament de línies escolars l'escola de Font.

El Mercadal, el pinyol

El Mercadal és el centre del Girona. És allà on s'estén el pinyol del teixit comercial de la ciutat i allà on el comerç funciona bé. Però al mateix temps hi ha espais que han quedat deixats anar de la mà de Déu per la desatenció de l'Ajuntament.

És un exemple de com el govern municipal ha negligit de les seves obligacions, de com no ha existit cap pla i de quina manera s'ha anat construït un mètode de govern recolzat en el desordre i l'absència d'un lideratge intel·ligent.

Totes les zones de Girona necessiten un pla de dinamització per mantenir la vitalitat. Dinamitzar voldrà dir diversificar les activitats econòmiques i socials i evitar el context de domini o de creixement desmesurat de sectors concrets com el que ha portat a quadruplicar els negocis ciclistes en vuit anys a la ciutat. Aquest barri també ha patit problemes de sorolls com a conseqüència de l'oci nocturn. Una vegada més, no ens cansarem de dir-ho, cal fer compatible el descans amb la diversió. El carrer és de tots però cal fer-ne un ús responsable, civilitzat i respectuós amb la resta de ciutadans amb qui es comparteix.

442. Diversificar l'activitat econòmica i social del barri.

443. Procurar la compatibilitat de les activitats d'oci amb el descans i la vida veïnal.

444. Establir un pla específic de neteja que millori les condicions actuals.

445. Reformar la plaça Jordi de Sant Jordi per amplificar la capacitat i els usos vinculats a l'Espai Cívic del barri.

446. Executar un pla de transformació urbanística per millorar l'experiència del trànsit de les persones i potenciar el teixit comercial.

Fontajau i Sant Ponç, la Girona que creix

El barri de Fontajau és un dels exemples de com s'ha desenvolupat el creixement de Girona en els últims trenta anys. El pont que travessa el Ter fins a la banda de llevant de la Devesa i l'àrea dels primers horts de Sant Eugènia; però també el pavelló i la passera que hi està associada són proves de com s'ha estès la ciutat amb criteris raonables i de com aquests criteris han permès que, a l'ombra de la creació d'aquest barri, hagin millorat les connexions amb Germans Sàbat o Taialà. S'ha de treure més profit de Fontajau i Sant Ponç.

Es pot fer posant en valor el Parc de les Ribes del Ter, que és un espai magnífic, espectacular, que hauria d'estar més a l'abast dels gironins i gironines. Un parc és sempre una bona solució per a una ciutat, tant per les persones que hi viuen com pels visitants que busquen una zona de descans en el seu trajecte. Fer-lo més visible als gironins està vinculat amb la transformació de la devesa, en la connexió entre un i altra, en la cohesió i en la seguretat.

Els gironins i gironines, els visitants, tothom se sentirà més atret a un espai públic d'aquesta naturalesa si s'hi respira una atmosfera de seguretat.

Però no només podem potenciar el barri a través dels espais naturals. La construcció de l'Arxiu Provincial és bàsica per a la dinamització del barri i és essencial per afegir-hi un nou referent. El paper del govern de Junts durant els últims quatre anys provant d'allargar la negociació amb arguments peregrins,

- 447.** Eliminar el mur que separa la Devesa de Fontajau per donar continuïtat horitzontal.
- 448.** Impulsar el pla especial del parc de les ribes del ter amb itineraris i espais de natura.
- 449.** Resoldre de manera definitiva la construcció del nou Arxiu Provincial al barri.
- 450.** Acabar la reforma de la Rambla Xavier Cugat.
- 451.** Millorar la freqüència de pas del transport públic per Sant Ponç.
- 452.** Incrementar la presència i la vigilància policial per generar un clima de major seguretat.
- 453.** Potenciar el comerç de proximitat.
- 454.** Millorar les condicions del trànsit a la rotonda que connecta la Rambla Xavier Cugat amb el Pont de la Barca.
- 455.** Ordenar un aparcament dissuasiu vinculat a una nova estació de Girocleta.
- 456.** Refer l'espai de la Font.
- 457.** Canviar el mobiliari de la zona enjardinada i del talús de la plaça interior de Sant Ponç.
- 458.** Millorar el local de l'Associació de Veïns de sant Ponç.

jugant al gat i a la rata per evitar la circumstància que el Govern de l'Estat inverteixi més de 13 milions d'euros en un equipament cultural de primer ordre a la ciutat, ha estat ridícul. No acceptar que Girona hi guanya quan hi ha una bona relació entre l'Ajuntament i les administracions superiors és governar mirant-se el melic.

L'Eixample, l'anar i venir de cada dia

La primera cosa que farem si la Sílvia és alcaldessa és reformar el carrer de la Creu i refer el nyap que hi ha entaforat el govern de Junts. L'Eixample pot ser un barri molt més a l'abast de les persones del que és avui. Les voreres han de ser espais en els quals s'hi pugui transitar sense haver de suportar l'excés de trànsit que hi ha avui. La distribució de l'espai del carrer de la Creu va en contra d'aquest principi perquè planteja una mobilitat pensada pels cotxes, amb un carril central i un atapeïment d'aparcaments que el fa irrespirable, incòmode pels cotxes mateixos i amb massa espais de trencament que confonen la delimitació dels espais per a les diverses formes de mobilitat.

L'Eixample és un barri viu, amb un comerç de proximitat de gran potència que ha patit també les repercussions de la incapacitat per reaccionar davant de les adversitats que ha exemplificat el govern de Junts. Calen més carrils bici perquè l'experiència de la vida arran de terra, la dels vianants, sigui més còmoda. L'Eixample és l'escenari principal de la transformació de Girona en una ciutat de primer nivell. Estendre el centre cap a l'Eixample voldrà dir estendre les zones de vianants i adaptar-nos a la tendència europea de creació de zones de baixes emissions a l'estil, per exemple, de ciutats com Bordeus o Colònia, ciutats que fa anys que van apostar per entregar l'espai urbà als ciutadans. Un centre més gran ens farà una ciutat més gran amb més qualitat de vida i més oportunitats

- 459.** Reformar el carrer de la Creu per adaptar-lo a unes condicions més favorables a la convivència entre les diferents formes de mobilitats i reduir-ne la presència de cotxes i millorar el trànsit del transport públic.
- 460.** Remodelar el Carrer Barcelona des de la Plaça Marquès de Camps fins a la Plaça d'Espanya.
- 461.** Millorar la freqüència de pas del transport urbà.
- 462.** Promocionar i potenciar el comerç de proximitat millorant l'experiència del trànsit dels vianants als carrers del barri.
- 463.** Incrementar la il·luminació dels carrers i places.
- 464.** Resoldre la construcció d'un nou CAP a la zona de l'eixample.

Montilivi, la vida discreta

Montilivi és un barri ple de vida amb espais de trobada i una vida de comunitat activa i diversa. Té un carrer comercial de referència amb botigues de proximitat amb una llarga tradició que donen caràcter i ànima al barri. Montilivi té mancances en equipaments públics i algunes zones han patit l'abandonament al qual els ha sotmès el govern de Junts. És un barri que no ha existit per l'Ajuntament, en especial durant els últims anys, i en què s'hi ha acumulat els inconvenients, per exemple, de la falta d'aparcament.

Els espais interiors dels edificis han quedat deixats per la displicència del govern i la neteja diària no arriba en alguns casos al mínim que seria exigible a l'administració pública.

Hi ha un dèficit d'atenció històric amb la Creueta. També és un barri que ha quedat al marge dels interessos del govern municipal de Junts i això ha provocat un trencament, una desconexió entre dues zones que podrien estar més estretament vinculades i que, per tant, contribuirien a la cohesió urbana de Girona. En aquest procés hi tenen a veure tan la passera sobre l'Onyar que ha de connectar Girona Est amb l'altra banda del riu, com el nou pont del carrer del Carme. Per això cal un gir de 180 graus en les polítiques que s'han d'aplicar al barri. El dilema és deixar les coses com estan o planificar un paquet de millores que recuperin els barris i els facin una part de Girona en les mateixes condicions que la resta.

- 465.** Asfaltar l'aparcament de la zona de la petanca vella de Montilivi.
- 466.** Arranjar els patis interiors dels edificis de carrer Doctor Bolós.
- 467.** Adequar una nova zona esportiva per unir els carrers de la Punta del Pi amb el de la Ciutat de Figueres.
- 468.** Tancar un acord per executar una actuació municipal de rehabilitació dels pisos de la Creueta i el seu entorn.
- 469.** Elaborar un pla integral pel sector de Muntanya incloent la construcció de voreres, una barana al carrer Turó Rodó, la retirada de les escomeses aèries i la pavimentació dels carrers del sector.
- 470.** Canalitzar el desguàs d'aigües pluvials fins al registre i construir un tanc de tempesta per prevenir inundacions als equipaments.
- 471.** Planificar el soterrament del transformador aeri pròxim al CAP
- 472.** Construir un aparcament dissuasiu darrera de l'escola Doctor Pericot.
- 473.** Augmentar la freqüència del transport públic al barri.
- 474.** Millorar la freqüència del servei de neteja al barri.

475. Promocionar el comerç del barri.

476. Millorar la xarxa de carril bici del barri i eixamplar-la a Lluís Pericot.

477. Reclamar a la Generalitat l'ampliació del Centre d'Assistència Primària del barri.

478. Consolidar un parc urbà al servei dels veïns al carrer Puigsacalm.

